

Ο Θρίαμβος της Ορθοδοξίας στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η νίκη της αναστηλώσεως των αγίων εικόνων εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων χθες Κυριακή 20 Μαρτίου 2021. Το πρωί τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στο Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως, προεξάρχοντας της Α.Θ.Μ. Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου. Συλλειτουργήσαν ο Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, οι Αρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, Λύδδης κ. Δημήτριος, Πέλλης κ. Φιλούμενος, ο Μητροπολίτης Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και διάκονοι. Παρόντες ήταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα Ευάγγελος Βλιώρας και λίγοι μοναχοί και πιστοί.

Την Θεία Λειτουργία ακολούθησε η λιτανεία των αγίων εικόνων τρεις φορές γύρω από τον Πανάγιο Τάφο και στα προσκυνήματα και η ανάγνωση του Συνοδικού στα ελληνικά και στα αραβικά μπροστά από τον Πανάγιο Τάφο.

Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἡ Κυριακή, 7η/20ή Μαρτίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς νίκη τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων, καθὼς ὀρίζει τό Τριῶδιον τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (787 μ.Χ.) καὶ δὴ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας Θεοδώρας καὶ Μιχαήλ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μεθοδίου.

Α΄. Ὁ Ἑσπερινός

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς «Παρρησία», συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ καὶ καθεστωτικὴν τάξιν εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἀφ' ἐσπέρας διὰ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεγνώσθη ἡ Θ' Ὥρα εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ ἔλαβε χώραν ἡ Προϋπάντησις μετὰ θυμιάματος εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἡ Προσκύνησις εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν ὑπό τῶν Ἀρχιερέων καὶ Συνοδικῶν, ἡ κροῦσις τῶν σημάντρων, τό θυμίαμα εἰς τὰ Προσκυνήματα, ἡ Μεγάλῃ Εἵσοδος καὶ ἡ Ἀρτοκλασία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι καὶ μετεχόντων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεὼν δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὀλίγων μοναζουσῶν μόνον, λόγω τοῦ covid-19.

Β΄. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἔλαβε χώραν ἡ θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων: Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Γεράσιων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεὼν δεξιὰ καὶ τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ μετεχόντων ὀλίγων μοναχῶν καὶ ὀλίγων πιστῶν.

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ λιτανεῖα μετὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων τρεῖς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ Προσκυνήματα καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ ἐλληνιστί καὶ ἀραβιστί πρό τοῦ Ἁγίου Τάφου ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης τῶν προσκυνούντων τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ ἀναθέματος τῶν ἀρνητῶν αὐτῶν.

Ἐν κωδωνοκρουσίᾳ ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐόρταζε, πανηγύριζε, ὁ Χριστώνυμος λαὸς Κυρίου, βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάλιν, διαλάμπουσιν τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς· ἦν Θεὸς ὢν ἐφόρεσεν ὡς ἄνθρωπος διὰ τό σῶσαι ἡμᾶς», ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

“Ἡ ἁγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία σήμερον ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει τὴν Ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, τὴν γενομένην παρά τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς Ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀποτελεῖ ἱστορικόν σταθμόν εἰς τὸν βίον τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, διότι μετὰ παρέλευσιν τριῶν καὶ πλέον αἰώνων ἀπό τὴν διατύπωσιν τῆς δογματικῆς διδασκαλίας περί τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, τούτέστιν τῆς καθ’ ὑπόστασιν ἐνώσεως τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀνεφύησαν καὶ πάλιν τὰ ζιζάνια τοῦ Νεστοριανισμοῦ καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ Μονοθελητισμοῦ.

Εἰς τὰς εἰκόνας ἀποτυπώνεται κατ’ οὐσίαν ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐναργέστατα λέγει ὁ ὑμνωδὸς ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης: “ὁ

ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρός ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, περιεγράφη σαρκούμενος, καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμειξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν”.

Ἡ Ἀναστήλωσις τῶν εἰκόνων ἀποτελεῖ ὁμολογίαν τῆς ἐν Χριστῷ καί διὰ Χριστοῦ σωτηρίας ἡμῶν. Ἡ ἀναστήλωσις ἢ μᾶλλον ἢ προσκύνησις τῶν ἁγίων εἰκόνων δέν ἀφορᾷ εἰς τό ὑλικόν μέρος αὐτῶν, ἀλλά εἰς τό εἰκονιζόμενον πρόσωπον ἢ ἁγιογραφικόν γεγονός: «Οὐ τῇ ὕλῃ προσφέροντες τήν προσκύνησιν. Ἡ γάρ τῆς εἰκόνος τιμή ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει», διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπικαλούμενος τούς ἐγκρίτους πρό αὐτοῦ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας Πατέρας, ὡς τόν Μέγαν Βασίλειον.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ τιμή, τήν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς τάς εἰκόνας ἀπευθύνεται εἰς τό πρωτότυπον. Τήν ἀλήθειαν αὐτήν διεκήρυξαν οἱ ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες ἐν τῇ Ζ΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ, καθ’ ἣν ἀπεφάνθησαν, ὅτι ἀσπαζόμενοι τήν εἰκόνα καί τιμητικῶς προσκυνοῦντες αὐτήν, μεταλαμβάνομεν ἁγιασμοῦ. «Οἱ τῷ Θεῷ μόνῳ τήν λατρείαν ἡμῶν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ προσάγοντες, πάντα τά Αὐτῷ ἀνατεθειμένα καί καθιερωμένα, εἴτε θεῖος τύπος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἴτε ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἴτε σεπταί εἰκόνες, εἴτε ἱερά σκεύη εἰσὶ καί ἀσπασώμεθα καί περιπτυσώμεθα, ὡς ἐλπίδα ἔχοντες ἁγιασμοῦ μεταλαμβάνειν παρ’ αὐτῶν».

«Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», λέγει ὁ Κύριος. Ὅμως τιμητικῶς προσκυνοῦμεν ὅλα τά κτίσματα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεός εἰργάσατο τήν σωτηρίαν ἡμῶν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι τήν Φάτνην, τό Σπήλαιον, τόν τόπον τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Τριημέρου Ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς καί ὁ,τιδήποτε ἀφιεροῦται τῷ Θεῷ. “Οὐ διὰ τήν αὐτῶν φύσιν, ἀλλ’ ὅτι θείας ἐνεργείας εἰσὶ δοχεῖα... καί ἀγγέλους καί ἀνθρώπους καί πᾶσαν ὕλην τῆς θείας ἐνεργείας μέτοχον, καί διακονησαμένην τήν σωτηρίαν μου, σέβω καί προσκυνῶ διὰ τήν θείαν ἐνέργειαν»”, διδάσκει μετ’ ἀκριβείας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Χάριτι θείᾳ Ἡμεῖς, περιστοιχούμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἀφ’ ἐνός μὲν ἐτελέσαμεν τό μέγα τῆς θείας Εὐχαριστίας μυστήριον, ἀφ’ ἐτέρου ἐλιτανεύσαμεν τάς ἁγίας καί ἱεράς εἰκόνας μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, διατρανώσαντες οὕτω τήν σωτηριώδη δόξαν τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου πίστεως. Προσέτι δέ ἐδεήθημεν ἐνώπιον τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ὑπέρ τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ὑπέρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς θανατηφόρου λοιμικῆς νόσου τοῦ covid -19.

Εὐχόμεθα ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα. Ἀμήν”.